

Štev. 5.

V Ljubljani, 1. velikega travna 1901.

Leto II.

Dihi maja.

1.

Prisel črez noč je
kot bujni raj,
kot zlata sanja —
cvetoči maj.

Tam v gozdu pevci
zapeli so
in v spevih kralja
sprejeli so.

In cvet vzdrhtel je
iz nočnih sanj
in vonj razkošni
razsul je nanj . . .

2.

Ah, maj po zemlji razgrnil je
svoj pisani prt . . .
Ah, maj prelestni, rožni, si
kot božji vrt!

In spevi brezkončni tako
po tebi odmevajo,
in luči blesteče tako
po tebi sevajo . . .

Metuljčki lahkokrili pa
tja k rožicam plavajo
in ličeca nežna, rožnata
jim poljubavajo . . .

3.

Dahnil tiho na poljano
pa je nočni sel,
tam v goščavi, tam v goščavi
slavec je zapel.

In zaprle v sladke sanje
cvetke so oči,
vstal lehak iz spanja vetrec
v krilu je noči . . .

In porosil rožo spečo
s hladno je rosó,
tiho šepetaje dalje
plaval je nad njo . . .

Cvetko Slavin.

